

عنوان مقاله:

بررسی عناصر اقلیمی معماری تاریخی ایران جهت الگوبرداری در معماری پایدار

محل انتشار:

همایش ملی معماری، شهرسازی و توسعه پایدار با محوریت از معماری بومی تا شهر پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

رضا صبوری نوجه دهی - مدرس دانشگاه دانشجوی دکترای باستانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تحقیقات تهران

سپیده شکوهی تبریزی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد هریس

خلاصه مقاله:

هر ساختمانی که ساخته میشود متشکل از عناصر مختلف سازهای، تزئینی و اقلیمی میباشد. بناهای معماری دوران تاریخی ایران نیز که در گذشته ساخته شدهاند از این امر مستثنی نبوده و دارای عناصر متعددی هستند. در این میان عناصر اقلیمی بناهای معماری تاریخی ایران بسیار قابل توجه و ارزشمند میباشند. چرا که ممّا را آئزمان توجه به آسایش ساکنان رادراولویت طراحی خود قرار داده و سعی بر آن داشتند تا سازههای طراحی نمایند که حداکثر هماهنگی را با جغرافیا و اقلیم آن سرزمین داشته باشد نگارندگان نوشتار حاضر در پی مطالعات و بررسیهای خود به این مسئله توجه نمودند که یکی از مهمترین ارکان معماری پایدار همساز بودن سازه طراحی شده با اقلیم و شرایط آب و هوایی منطقه مودر نظر می باشد از این رولازمست که باشناخت کافی از عناصر اقلیمی معماری تاریخی ضمن الگوبرداری و امروزی نمودن آن عناصر از این قبیل تجربیات ارزشمند گذشتگان در معماری کنونی استفاده بهینه را نمود

کلمات کلیدی:

معماری تاریخی، عناصر اقلیمی، معماری پایدار،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/239294>

